

VERA

RIIHIMÄEN IDÄNTYÖ ry
MAALISKUU 2025

Ukrainanlainen päivällinen

TILAISUUDEN SISÄLTÖ:

- UKRAINAN MUSIIKKI JA LAULUT
- NAUTIMME UKRAINALAISIA RUOKALAJEJA – UKRAINALAINEN KANSALLISRUOKA BORSCHKEITTO JA PAMPUSHKA VALKOSIPULIN KANSSA
- UKRAINALAISTEN KERTOMUKSIA SODAN AIKAISISTA KOKEMUKSISTAAN
- KAHVI JA CINNABON PULLA

Osallistumismaksu 25 euroa hengeltä.

HUHTIKUU 5 2025

RIIHIMÄELLÄ KIRKKOPUISTON
SEURAKUNTAKODISSA KLO 12.00

ILMOITTAUTUMINEN TEKSTIViestillä 29.3.
MENNESSÄ TAPANI VANHALA +358400307475

TILAISUUDEN JÄRJESTÄVÄT RIIHIMÄELLÄ ASUVAT
UKRAINALAISET YHTEISTYÖSSÄ RIIHIMÄEN IDÄNTYÖ
RY:N KANSSA

Kevät 2025

Kevät on taas saapunut. Tämä talvi oli niin leuto, että pajunkissoja näkyi jo tammikuussa, ja leskenlehtiä maalaiskuussa. Asioilla on hyvät ja huonot puolensa. Toisaalta säästyimme isoilta lumitöiltä eikä talvikenkiäkään juuri tarvittu, mutta samalla koululaiset jäivät ilman hiihto- ja luistelutunteja.

Ihminen yrittää kovasti hallita kaikkea, mutta Jumala on se, joka myös säättää ja ilmat säättää (kuten lauletaan virressä *Soi kunniaksi Luojan*). Tekoälyn kanssa voi jutella ja sen viisautta voi käyttää apuna, mutta se ei korvaa elävää Jumalaa, eikä toista ihmistä. Tekoäly on kylmä, tunteeton ja mekaaninen tietopankki. Jumala sen sijaan tuntee meistä jokaisen, hallitsee luomakuntaa ja on ajasta ja paikasta riippumattomasti läsnä oleva Taivaan Isä. Voimme yhä turvallisesti kääntyä hänen puoleensa joka päivä.

Samaisessa virressä lauletaan myös leivän jakamisesta. On tärkeää, kun Jumala siunaa meitä hyvyydellään ja antaa lahjaksi leipää, että me haluamme jakaa sitä tarvitsijoille eteenpäin. Ruokajakelu on hyvä esimerkki siitä, miten laitetaan hyvä kiertoon. Mutta sitä samaa meistä jokainen voi toteuttaa omalla kohdallaan huomioimalla sydämen lämpimyydellä rinnalla kulkijaa. Siihen ei tekoäly pysty.

Heidi Antinsalo
Idäntöön hallitus

Idäntöön jäsenmaksun vuodelta 2025 voi suorittaa tilille FI65 4108 0010 5500 96 viite 5050.

Jäsenmaksu on 25 eur.

Tervetuloa jäseneksi kaikki Veran lukijat. Lämmin kiitos myös tuestasi!

LAHJAKSI OLETTE SAANEET, LAHJAKSI ANTAKAA

Ruoka-apua Riihimäen seudulla

Mäntsälän Helluntaiseurakunta harjoittaa hyvin laaja-alaista ruoka-aputoimintaa. Tämä Elämän leipä jokaiselle-työ on alkanut vuonna 2011. Toimintaa pyörittää yhdistys nimeltään Leivän tuki ry. Tällä hetkellä toiminnan painopiste on Hausjärvellä Turkhaudalla, jossa sijaitsee yhdistyksen varasto. Varastolta jaetaan elintarvikkeita neljänä päivänä viikossa. Tämän lisäksi keskiviikoisin Mäntsälän Helluntaikirkolla jaetaan elintarvikkeita. Siellä hakijoiden määrä ruokajonossa vaihtelee 600-900 hengen välillä.

Turkhaudan varastolta elintarvikkeita hakee viikoittain noin 100 yhdistystä tai seurakuntaa. Nämä hakijat jakavat edelleen noutamansa elintarvikkeet ja arvio on, että noin 6300 henkeä viikoittain saisi elintarvikkeita Elämän leipä jokaiselle-toiminnan kautta. Lisäksi viikoittain kuormia lähtee myös Viroon sekä mahdollisuuksien mukaan Ukrainaan. Yhdistyksellä on kolme lämpö/kylmäkaappiautoa, joilla elintarvikkeita noudetaan päivittäin Keskon ja Inexin päävarastoilta, Lidlin kahdelta päävarastolta sekä leipomoista ja Valiolta. Yhdistyksellä on yhteensä yli 60 vapaaehtoistyöntekijää, suomalaisia, kurdeja, afgaaneja, ukrainalaisia, virolaisia ja venäläisiä. He ovat töissä vuoropäivinä.

Toiminnan kulut ovat noin 22 000 euroa kuukaudessa. Kaikkien varastolta elintarvikkeita hakevien kanssa on tehty maksusopimus. Aikaisemmin valtio tuki toimintaa merkittävästi, nyt tuki on pienentynyt murto-osaan ja siksi Leivän tuki ry:n talous on hyvin tiukoilla.

Riihimäellä Helluntaiseurakunta on jo vuosia jakanut elintarvikkeita. Tällä hetkellä jako tapahtuu kahtena päivänä viikossa. Maanantaina ovat vuorossa suomalaiset ja torstaina ukrainalaiset.

Pääosa jaettavista elintarvikkeista saadaan Riihimäen elintarvikekaupoista, mutta joka viikko haetaan myös Mäntsälän Helluntaikirkolta suuri elintarvikekuorma. Elintarvikkeita tulee myös muualta, mm leipää Pirjon Pakarista sekä porkkanat Oitista. Hakijoita on viikoittain noin 250 henkeä.

Jaettavat kassit eivät ole leipäkasseja, vaan hakijat saavat aina painavan elintarvikekassin.

Riihimäen Idäntöön jäseniä on tässä Helluntaiseurakunnan ruoanjaossa mukana useita. Lisäksi Idäntö hakee omalla kustannuksellaan elintarvikekuorman Mäntsälästä joka toinen viikko. Riihimäen Idäntö myös tukee Elämän leipä jokaiselle-työtä 400 eurolla joka kuukausi.

Tapani Vanhala

KOKOUSKUTSU

RIIHIMÄEN IDÄNTÖ RY

Kevätkokous su 27.04.2025 klo 17.00 Peltolassa os. Riihimäentie 4310 Hausjärvi.
Asialistalla sääntömääräiset asiat, kuten viime vuoden tilinpäätöksen vahvistaminen ja vastuuvapauden myöntäminen tilivelvollisille sekä toiminnantarkastajien valinta.

Tervetuloa kuulemaan ja keskustelemaan yhdessä ystävien ja kahvikupin ääressä.

Riihimäellä 6.2.2025
Hallitus

RIIHIMÄEN IDÄNTÖ RY Y-1877757-1

Riihimäentie 4310 12240 Hikiä

Peltola, toimintakeskus. Riihimäentie 4310 12240 Hikiä.

Vera lehti, tilaukset sihteeriltä, maksuton.

Löytyy myös kotisivuilta.

Tiedustelut: Pj. Tapani Vanhala 0400-307475

tapani.vanhala@kolumbus.fi, (maksuliikenne)

Vpj. Helena Jokinen 050-3734070,

jokisenhelen@gmail.com

Sihteeri Kalevi Korttesmaa 044-0122147,

kalevi.korttesmaa@gmail.com, (osoite- ja jäsenasiat)

Kotisivut: www.riihimaenidantyo.fi

Pankkiyhteydet:

Oma Säästöpankki Riihimäki

FI65 4108 0010 5500 96. Jäsenmaksu 25 €/v

viestikenttä 5050, muut maksut, selvitys kenttään.

FI45 4108 0010 4542 32 Lahjoitukset lupa-alueelta.

Kenttään mahdollinen toive.

Vera lehti, toimitus ja taitto Heidi Antinsalo,
heidi.antinsalo@gmail.com

Ukrainasta

Rakkaat ystävät, tervehdimme teitä Herramme Jeesuksen Kristuksen rakkaudella!
Kun katsomme taaksepäin kuluneeseen vuoteen, kumarramme nöyrästi Herramme suuruuden edessä.
Verinen sota jatkuu Ukrainassa. Tuho, kipu, kärsimys ja rehottava kuolema eivät lopu.
Sietämätön kipu puristaa sydäntä nähdessään verta vuotavan Ukrainan, joka puolustaa oikeuttaan elämään... Samalla olemme todistajia Jumalan suurista teoista ja siunauksista.

Olemme yhdessä teidän kanssanne kulkeneet tämän vuoden hyvyyden polkua Herramme kunniaksi.
Herra on sallinut meidän palvella monia sodan kauhuista kärsiviä ihmisiä.
Teidän ansiostanne hengellinen palvelustyö jatkuu Ukrainassa ja kerron siitä lyhyesti:
Jaoimme viime vuonna yli 15 800 ruokapakettia. 300 pakolaista suoritti raamattukoulukurssin. 300 henkilöä jatkaa opintojaan. Niiden ihmisten määrä, jotka haluavat tutkia Raamattua, ei ole vähenemässä.

Pidimme 11 silmäklinikkaa osana palvelustyötämme Ukrainan eri kaupungeissa. Vastaanotolle tuli 1 560 potilasta. Kaikki he eivät saaneet ainoastaan lääketieteellistä hoitoa, vaan myös kuulivat evankeliumin meidän järjestämässämme taidenäyttelyssä ja saivat kristillistä kirjallisuutta. Jaoimme suuren määrän vaatteita, kenkiä, liinavaatteita ja henkilökohtaisia hygieniatuotteita.
Monet ihmiset kiittivät meitä vilpittömästi saamastaan avusta. Olemme täysin varmoja, että nyt on juuri se hetki, jolloin ihminen kokee Herran läheisyyden:

Jumala pitää huolen heidän tarpeistaan, ja he kokevat taivaallisen Isän rakastavan käden kosketuksen.
Joulua edeltävänä päivänä vaimollani ja minulla oli kaksi erityistä kokousta Zvyagelin kaupungissa Zhitomirin alueella (600 km Poltavasta).

Ensimmäinen kokous oli sodassa kuolleiden sotilaiden leskien kanssa. Leskiä oli 52. Seuraavana päivänä yksi heistä, paikallisen museon johtaja, kutsui meidät kierrokselle museoon.
Siellä hän näytti meille huoneita, joissa oli paljon valokuvia sodassa Venäjän kanssa kuolleista sotilaista. Siellä oli kuva hänen aviomiehestään...
Meillä oli myös tapaaminen sodassa kaatuneiden sotilaiden äitien kanssa. Heitä oli neljäkymmentä. Sekä leskille että äideille kerroin evankeliumin taideteosnäyttelyn kautta.
Kuva ristiinnaulitsemisesta herätti yleisön erityistä huomiota. Kerroin heille, että vain Jumala voi todella tuntea myötätuntoa heitä kohtaan, koska Hän oli myös Golgatalla, missä Hänen Poikansa tapettiin.

Erityinen kiitos Herralle niistä ihmisistä, jotka tekivät parannuksen uskoontulon kautta ja liittyivät kirkkoon yhteisen raamatuntutkistelun tuloksena! Nämä ihmiset ovat aktiivisia seurakunnan rukouselämässä, jatkavat Raamatun tutkimista ja rakastavat seurakuntaa kovasti! Apunne ansiosta rakennustyöt jatkuvat Pristantsionnoen (50 km Poltavasta) kylän rukoushuoneella!

Tämä on valtava rohkaisu ei vain uskoville, vaan myös monille kylän asukkaille. He itse sanovat, että jos kirkko rakennetaan, se tarkoittaa, että on tulevaisuus.

Suuret kiitokset anteliaasta avusta Ukrainan hengelliselle palvelustyölle. Ilman teitä työ ei olisi ollut mahdollista!
Ystävyysdessämme kanssasi näemme Jumalan suuren armon meitä ja monia ihmisiä kohtaan Ukrainassa! Toivotamme teille jokaiselle runsasta Jumalan siunausta tähän uuteen vuoteen 2025!
Tulemme vilpittömästi mielellämme jatkamaan yhteistyötä! Jumalan hyvyys ja armo teille kaikille!
Jumala teidän palvelustyönne runsaasti siunatkoon!

Rukouksin puolestasi, veli Mihail Vlasenko
Suomennos Mikael Halleen

Idäntöön kuulumisista

Ilman minua te ette voi tehdä mitään, sanoo Jeesus. Joh 15:5.

Kiitos Herralle, kyllä hän on ollut mukana Riihimäen Idäntöön toiminnassa koko ajan. Alkuvuosina kuljimme ahkerasti vankiloissa Pietarissa ja monella muullakin Venäjän paikkakunnalla kertomassa vangeille hyvää sanomaa Jeesuksesta. Keräsimme avustustavaraa ja veimme sitä itse Venäjälle sekä lastasimme sitä suuriin rekka-autoihin Vieroon vietäväksi. Vierailimme Uusi Elämä-keskuksessa, narkomaanien kuntoutuskeskuksessa sekä järjestimme heille leirejä Peltolassa. Ja paljon muuta. Nämä ovat nyt kaikki vain muistoissamme. Mutta toiminta jatkuu uusin muodoin. Kiitämme Herraa ja kiitämme uskollista Riihimäen Idäntöön ystäväjoukkoa sekä kiitämme aktiivisia yhteistyökumppaneitamme, erityisesti Riihimäen Sanan ja Rukouksen iltoja ja Pirkko Arolan Raamattupiiriä. Tällä tavoin yhteistyössä olemme saaneet aikaan merkittäviä tuloksia.

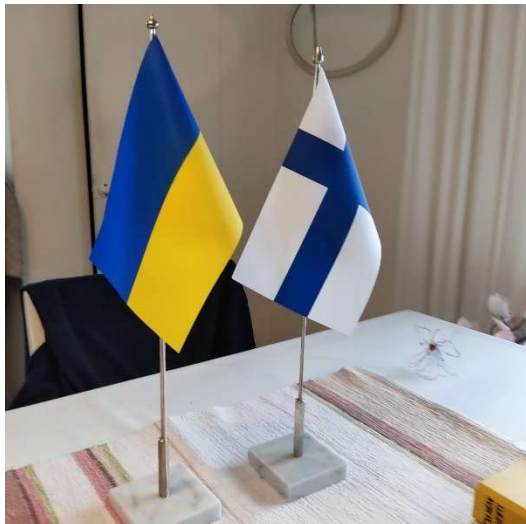
Avustustoimintamme painopiste on viime vuosien aikana kohdistunut entistä selvemmin Pakistanin vainottuihin kristittyihin. Open Doorsin tämän vuoden listalla Pakistan on 8. pahin kristittyjen vainoissa. Meitä on auttanut pakistanilaissyntyinen hallituksemme jäsen Sabih Ul Masih, joka Pakistanissa asuvien sukulaistensa kautta on voinut toimittaa kaikki avustusrahamme lyhentämättöminä perille. Vuodesta 2022 alkaen olemme voineet vapauttaa yhteensä 17 velassa ollutta tiilentekijä- orjaperhettä, perheenjäsenet mukaan lukien 82 henkilöä. Kaikki ovat olleet kristittyjä perheitä. Perheenpäälle on myös aina järjestetty uusi toimeentulon lähde, usein jokin yrittämisen muoto. Yhden perheen vapauttaminen on aina vaatinut 1000 euron lahjoitusta Idäntöön ystävilta. Kiitos jokaiselle lahjoittajalle! Ja toiminta jatkuu, vapautettavia kristittyjä perheitä Pakistanissa riittää!

Sen lisäksi olemme pystyneet vuodesta 2022 alkaen kustantamaan nuorille kristityille naisille tietokonekursseja, nyt on seitsemäs kurssi menossa, Oppilaita on ollut yhteensä 76. Lisäksi olemme kaikille kurssin suorittaneille maksaneet oman tietokoneen. Edelleen olemme maksaneet palkat neljälle pienen koulun opettajalle, jotka opettavat kristittyjä oppilaita. Vuonna 2024 tukemme Pakistanin kristityille oli noin 15 000 euroa.

Mutta emme ole unohtaneet myöskään Ukrainaa, Inkerin Kirkkoa tai Mäntsälän Helluntaiseurakunnan Elämän Leipä jokaiselle-työtä, joka käytännössä on erittäin laajaa ruoka-aputoimintaa. Nämä ovat meidän muut avustuskohteemme. Ukrainassa ja Inkerin Kirkossa avustamme molemmissa yhtä seurakuntaa kuukausittain määrättyllä summalla sekä tilaisuuksien kolehtituotoilla. Kiitos hyvät ystävät, on ilo tehdä työtä kanssanne. Jatketaan samaan malliin!

”Se, joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, kantaa paljon hedelmää, sillä ilman minua te ette voi tehdä mitään.” Joh 15:5

Tapani Vanhala

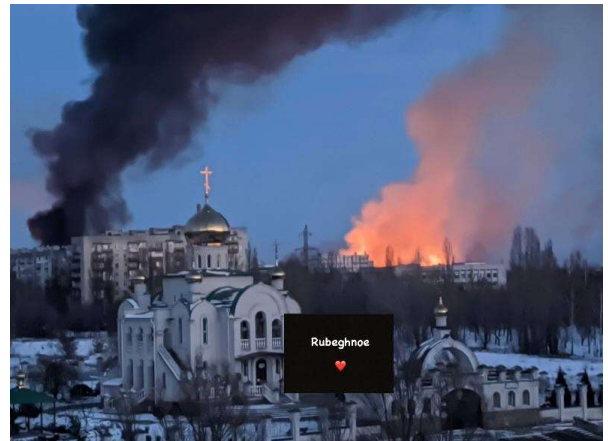
Minun tarinani Valeria Chernjavskaia

Nimeni on Valeria ja olen Ukrainasta. Olen kotoisin Rubizhnen pikkukaupungista Luhanskin alueelta. Olen asunut Rubizhnessa koko lapsuuteni. Koulun päätyttyä lähdin Luganskiin. Vuonna 2001 menin siellä lääketieteelliseen yliopistoon. Siellä menin naimisiin, synnytin tyttären ja löysin hyvän työpaikan. Mutta vuonna 2014 siellä alkoivat taistelut. Panssarivaunuja, ammuksia, räjähdysmiinoja, pelkoa ja kauhua. Meidän oli pakko jättää asuntomme, työmme, kaupunkimme ja palata Rubizhneen. Luhanskin alue miehitetiin, enkä enää koskaan palannut sinne. Toivoin, että jonain päivänä palaisin, mutta aika kului ja aloin rakentaa uutta elämää lapsuuteni kaupungissa. Ja taas pikkuhiljaa kaikki alusta. Ensin vuokra-asunto, sitten oma. Remontti. Uusi työpaikka. Ja niin kului askel askeleelta kahdeksan vuotta. Elämä alkoi parantua.

Ja on helmikuu 2022, ilta. Tulen kotiin ja kuulen outoa ääntä ulkoa. Astun parvekkeelle ja jähmetyn pelosta. Jälleen kerran historia toistaa itseään. Panssarivaunut ajoivat tietä pitkin. Ja kauheat päivät alkoivat. Ilman valoa, vettä, kaasua ja lämpöä. Täynnä kauhua, kyyneleitä, räjähdysmiinoja ja avunpyyntöjä Jumalalta. Nukuimme lattialla vaatteet päällä, kolmen peiton alla. Jokaisesta räjähdyksestä juoksimme kellareihin. Kaupat olivat kiinni ja kaikki käyttivät loppuun kotona olevat tarvikkeet. Humanitaarista apua tuotiin kerran viikossa, joskus kahdesti viikossa. Useimmiten se oli leipää, makaronia ja joskus lihasäilykkeitä. Laitoimme ruokaa pihalla ulkona. Miehet tekivät tiilistä uuneja, ja kun oli hiljaista, menimme ulos ja kokkailimme niillä vuorotellen. Joka päivä kävimme hakemassa vettä.

Kaupunki kirjaimellisesti paloi liekeissä, sitä pyyhittiin maan pinnalta. Kuolleita ihmisiä makasi kadulla. Kranaatteja. Pelkoa ja paniikkia. Joka päivä kuoli kymmeniä siviilejä. Ihmiset eivät kuitenkaan menettäneet toivoa siitä, että pian kaikki paranisi ja meidät vapautettaisiin. Valitettavasti niin ei käynyt. Tilanne paheni ja paheni. Joka päivä kalenterissani yliviivasin jälleen yhden eletyn päivän.

Emme halunneet lähteä. Uskoimme, että kaikki olisi pian ohi. Mutta kun kranaatti osui kolmatta kertaa talomme sisäänkäyntiin, päätin, ettei kohtaloa kannata enää koetella. Lähdimme kaupungista ja matkustimme Venäjän kautta Latviaan. Se oli ainoa turvallinen tie. Kaikkialla taistelualueilla pakolaisten siviiliautokolonnia tulitettiin. Latviasta lähdimme Suomeen. Satojen tuhansien kilometrien matkan jälkeen päädyimme tänne. Väsyneinä, rikki ja peloissaan, mutta elossa.

Kaksi eri reittiä lähettää avustustavaraa Ukrainaan

Tämä pastori Yrjö Niemen keräys Apua Ukrainaan jatkuu edelleen. Olen luvannut, että toimitan kaikki tähän keräykseen tarkoitetut avustustavarat perille Hämeenlinnaan, jotka tuodaan meille: Mesitie 50, Hausjärvi, Ryttylä. Keräys on edistynyt hyvin ja jatkuu toistaiseksi. Osa keräystavaroista on jo toimitettu Ukrainaan.

Tapani Vanhala

Kun haluat auttaa Ukrainaa, yksi hyvin helppo tapa on etsiä netistä autaukrainaa.fi sivut. Voit lähettää postin kautta ilmaiseksi haluamasi tuotteet Ukrainaan. Sivuilla on lueteltu sadoittain eri tuotteita, joita Ukrainassa tarvitaan ja joita voit lähettää. Sivuilla annetaan yksityiskohtaiset ohjeet miten toimitaan, miten eri tuotteet pakataan omiin paketteihinsa ja miten tulostetaan osoitekortti lähetykseen. Lähetyt toimitetaan express-pakettina autaukrainaa.fi:n varastoon Suomessa ja sieltä edelleen Ukrainaan. EI POSTIKULUJA!

Sabih Ul Masih: Pakistanista Suomeen

Sukuni on lähtöisin Intian niemimaalta nykyisen Itä-Punjabin alueelta. Esi-isäni olivat alunperin uskonnoiltaan sikhejä, mutta he kääntyivät kristityiksi brittivallan aikana vuonna 1876. Nykyisin Pakistanin hallitseman Länsi-Punjabin pääkaupungin Lahoren hiippakunta osti 1800-luvun lopulla Lahoren läheltä valtiolta ison maa-alueen ja perusti kaksi kristittyä kylää. Koska Lahoren hiippakunnan piispan nimi oli Robert Clark, kylien nimiksi tulivat niiden välisen kokoeron perusteella pieni Clarkabad ja iso Clarkabad. Minun sukulaiseni muuttivat 1876 pieneen Clarkabadiin, jonne rakennettiin kirkko ja ala-aste vuonna 1899. Pakistanin valtio on perustettu 1947.

Olen syntynyt monilapsiseen perheeseen vuonna 1949, meitä sisaruksia oli yhteensä yhdeksän. Isäni toimi ala-asteen rehtorina ja äitini hoiti lapset ja kodin. Ylä-asteen kävin naapurikylässä isossa Clarkabadissa. Pakistanissa kymppiluokan jälkeen opiskelua voi jatkaa ammattikoulussa tai korkeakoulussa. Kotikyläni lähellä ei ollut kumpaakaan. Olisin halunnut mennä korkeakouluun mutta vanhemmillani ei ollut varaa lähettää minua opiskelemaan Lahoren kaupunkiin. Isäni keskusteli minun ja veljeni jatko-opiskelusta yläasteen kristityn rehtorin kanssa, joka järjesti minulle ja veljelleni stipendit. Stipendit mahdollistivat meille maksuttoman opiskelun kristityssä korkeakoulussa sekä opiskelija-asunnon.

Opiskelimme veljeni kanssa samassa koulussa vuoteen 1968 saakka, jolloin veljeni lähti jatko-opiskelemaan Pohjois-Pakistaniin. Minä jatkoin opintojani toisessa kristityssä korkeakoulussa Lahoressa. Opiskelin Lahoressa vuoteen 1972 saakka. Opintoni valtiotieteiden alalla jäi Pakistanissa kesken, mutta saatoin ne päätökseen Suomessa. Vuonna 1973 kiinnostuin opiskelemisesta Euroopassa. Vuonna 1974 huhtikuussa lähdin serkkuni kanssa Afganistaniin, mutta emme saaneet Iranin viisumia päästäksemme Iranin ja Turkin kautta Eurooppaan. Keskusteluista perheen kesken matkasuunnitelmiani koskien mieleeni on jäänyt isäni neuvo, joka kuului näin: ”Kun menet ulkomaille, etsi ensimmäiseksi kirkko. Sieltä saat apua.”. Isäni ei ehtinyt elää siihen saakka, että hän olisi kuullut, miten minulle kävi, sillä hän kuoli 16.4.1974.

Peshawarin kaupungin, jossa kaksi veljistäni opiskeli, lähellä oli kaupunki nimeltä Nowshera. Siellä oli Suomen lähetysseuran ylläpitämä koulu, jossa oli rehtorina suomalainen Riitta Mikkola. Siellä oli opettajina myös kotikyläni opettajia. Kävin siellä erään ystäväni kanssa, joka neuvoi minua keskustelemaan rehtori Riitta Mikkolan kanssa suunnitelmistani. Kerroin Riitalle, että haluaisin opiskella Euroopassa. Hän suosittelee minulle Suomea ja kirjoitti minulle suositteelukirjeen. Tulin iloisena takaisin ystäväni kanssa isoveljiäni luo Peshawariin ja kerroin, että olin saanut suositteelukirjeen suomalaisen rehtorilta. Ongelmana oli kuitenkin matkavarojen puute. Aloitin kysymällä sukulaisilta. Sain riittävästi rahaa matkalippuun, mutta tarvitsin myös käyttövaroja päästäkseni alkuun uudessa maassa. Veljeni osti minulle käytetyn viltin, jonka otin mukaan, koska tiesimme, että Suomessa on kylmä. Lisäksi sain häneltä matkakassaan noin 50 Yhdysvaltain dollaria.

Lähdin matkaan ja saavuin ensin Karachiin, Pakistanin suurimpaan kaupunkiin. Sieltä jatkoin Helsinkiin ja saavuin sinne 28.7.1974 iltai-aikaan. Minua ei ollut vastassa kukaan eikä kenenkään kanssa oltu sovittu mitään. Minulla oli Suomen Lähetysseuran osoite, joten menin sinne. Paikan päällä oli lähetyskoti, jossa majoitettiin Suomen Lähetysseuran vieraita. Siellä ei kuitenkaan ollut minulle paikkaa. Näytin henkilökunnalle yhden pakistanilaisen kaverini osoitetta, joka asui Järvenpäässä. He neuvoivat minulle, kuinka pääsen sinne junalla. Menin Helsingin rautatieasemalle ja lähdin Järvenpäähän. Oli jo myöhä, kun saavuin kerrostalon ovelle. Onnekseni sinne tuli talonmies ja näytin hänelle kaverini osoitteen. Hän kertoi minulle, että kaveri ei ole kotona mutta saan asunnon avaimet. Olin hyvin väsynyt, koska olin matkustanut koko päivän ja nukuin yön hyvin.

Seuravana päivänä otin mukaani kaikki opintotodistukseni ja kotikylän papin kirjeen, jossa kerrottiin minun olevan kristitty. Kuten isäni neuvoi, selvitin missä kirkko on. Järvenpään kirkossa oli taloustoimisto ja siellä kysyin englantia osanneelta taloussihteeriltä, onko tässä kaupungissa kristillinen oppilaitos. Hän ajoi minut autollaan Seurakuntaopistolle, joka on nykyään STEP-koulutus. Oli kesä ja heinäkuu loppuillaan, mutta Seurakuntaopiston rehtori Antti Alhonsaari oli paikalla. Jätin hänelle todistukseni ja pakistanilaisen kaverini osoitteen. Kahden päivän jälkeen sain kirjeen, että pääsen opiskelemaan.

Kun pakistanilainen kaverini ja hänen vaimonsa palasivat lomalta, kaverini järjesti minulle majoituspaikan hotellista. Olin yhden yön hotellissa, mutta minulla ei ollut rahaa jäädä sinne pidemmäksi aikaa. Koska olin ensimmäistä kertaa elämässäni hotellissa, en tiennyt, että seuraavana päivänä on poistuttava klo 12.00. Kun tiedustelin hotellin johtajalta edullisempaa majoituspaikkaa, hän tilasi minulle taksin ja taksi vei minut retkeilymajalle järven rannalle. Kävelin rantaa pitkin ja rukoilin Jumalaa auttamaan minua. Olin siellä yhden yön.

Seuravana päivänä lähdin kävelemään Seurakuntaopistoa kohti. Tapasin rehtorin ja hän kysyi, kuka maksaisi minun opiskelukustannukseni. Koska minulla ei ollut rahoitusta opintoihini, rehtori vei minut Kirkon koulutuskeskuksen johtajan Olavi Rimpiläisen toimistoon. Rimpiläinen sanoi minulle, että hän osaa paremmin saksaa ja englantia vain vähän, mutta ”kyllä me pärjätään”. Hänen avullaan minulle järjestyi Joensuun seurakunnasta avustus, joka mahdollisti opiskelun ja asumisen opiskelija-asunnossa Seurakuntaopistolta. Ennen kuin lukuvuosi alkoi, etsin töitä. Pääsin leikkaamaan ruohoa kirkon alueella, kunnes opinnot alkoivat. Opiskelun ohella tein iltatöitä tiskarina läheisessä Ravintola ja hotelli Casinossa ja myöhemmin työskentelin järvenpäälaisessä baarissa tarjoilijana vuoteen 1977 saakka.

Opiskelin yhteiskuntaoppia, suomen kieltä ja kulttuuria. Tutkintoon tähtäävät opintoni diakonia- ja sosiaalityö suunnalla alkoivat 1976. Menin samana vuonna naimisiin ja perustin perheen vaimoni kanssa. Olin opiskelujeni aikana töissä Kellokosken mielensairaalassa tekemässä hoitajien sijaisuuksia vuosina 1977-1979. Vuonna 1979 valmistuin sosiaali- ja diakoniatyöntekijäksi ja pääsin töihin Espooseen Diakonialaitoksen ylläpitämään erityislastenkotiin ja työskentelin siellä 1981 saakka. Vuosina 1980-1983 olin Keravalla Paasikiven nuorisokodissa töissä.

Kesällä 1983 muutimme perheeni kanssa Keski-Suomeen Konneveden kuntaan. Aloitin yrittäjän työt pakistanilaisten ja intialaisten vaatteiden sekä nahkatavaroiden myyjänä. Perustin ensin kaupan Konneveden naapurikaupunkiin Suolahteen ja myöhemmin siirryin Äänekoskelle. Yrittäjän työ oli hyvin raskasta, joten myin kaupan vuonna 1986. Toimin myös Konneveden kunnan alkoholitarkastajana. Sain Konnevedeltä vanhainkodinjohtajan sijaisuuden vuodeksi 1987 ja sen jälkeen pääsin Suolahden vanhainkotiin vammaisten ja vanhusten sosiaalityöntekijän tehtävään. Vuonna 1990 pääsin Konnevedelle oli sosiaalityöntekijäksi ja työskentelin siellä vuoteen 2003 saakka. Vuonna 2003 muutimme Kanta-Hämeeseen Lopen kuntaan. Sain Hausjärven kunnan sosiaalitoimistosta sosiaalityöntekijän paikan. Olin siellä viisi vuotta. Vuodesta 2008 olin Nurmijärven kunnan sosiaalityöntekijänä ja jäin sieltä eläkkeelle vuonna 2013.

Ennen eläkkeelle jäämistä ajattelin, että haluaisin tehdä vapaaehtoistyötä erityisesti Pakistanin lasten ja köyhien hyväksi. Liityin kahteen järjestöön, Riihimäen Idäntyöhön ja kansainväliseen yhteiskristillinen yhdistykseen Marttyyrien Ääneen. Pakistanissa Marttyyrien Ääni auttaa vainottuja kristittyjä ja vaikeassa asemassa oleville naisille on järjestetty ompeluopetusta.

Siitä kun otin ensimmäistä kertaa yhteyttä Riihimäen Idäntyön puheenjohtajaan, olemme päässeet pitkälle. Nyt olemme auttaneet Pakistanin tiilintekijöiden lapsia ja köyhien lapsia jo 12 vuotta. Useita orjatyön kaltaisessa tilanteessa olevia perheitä on vapautettu tiilityöstä Idäntyön avulla. Lisäksi Pakistaniin on perustettu neljä pientä koulua. Vuonna 2022 perustimme tietokonekeskuksen kristityille tytöille, jotka eivät pääse kaupunkiin opiskelemaan. Tähän mennessä keskukselta valmistuneita on jo 64 ja he ovat päässeet elämässä eteenpäin - hyviin työpaikkoihin ja jatko-opintoihin.

Terveisin, Sabih Ul Masih
Riihimäen Idäntyön hallituksen jäsen
16.3.2025

Soi kunniaksi Luojan

1.
Soi kunniaksi Luojan nyt virsi kiitoksen.
Tuon kaiken hyvän tuojan ja suojan ainaisen!
Hän, Isä, rakkahasti ain vaalii luotujaan.
Ja kaiken taitavasti hän ohjaa tuolta taivaastaan.
2.
Hän sääät ja ilmat säättää ja aallot tainnuttaa
ja hyisen hallan häätää ja viljan vartuttaa.
Hän onneen meidät ohjaa, myös aikaan vaikeaan.
Sen rakkauden pohjaa ken pystyy koskaan tutkimaan?
3.
Siis kiitos, Herra taivaan, kun lahjas meille toit
ja päivän työhön, vaivaan taas puhtaan leivän soit.
Suo, että ilomielin myös jaamme leipämme
ja sydämin ja kielin sua lakkaamatta kiitämme.

Säk. 1 ja 2 Aukusti Waldemar Koskimies
1897. Säk. 3 Ilta Koskimies 1923.
Virsikirjaan 1938. | Sävelmä: Jean
Sibelius 1897.